

herom i loven, men fastsætte disse i en bekendtgørelse, der kan ændres efter behov.

ad stk. 3. Tilsvarende bestemmelser indeholdes i den nugældende lovs § 6, stk. 1, og § 11, stk. 1, der dog foreskriver, at landbrugsministeren skal forhandle med handelsministeren. Bestemmelsen åbner mulighed for at forlange mere udførlige oplysninger end foreskrevet i stk. 1, hvis der fremkommer en ny vare, med hvis anvendelse forbrugerne ikke er kendt.

Til § 8.

ad stk. 1. En tilsvarende bestemmelse findes i den nugældende lovs § 6, stk. 2. Bestemmelsen om dobbelt emballage er dog ny. Det bemærkes herved, at f. eks. vækststoffer ofte sælges i flasker, anbragt i karton. Det må anses for hensigtsmæssigt, at de krævede oplysninger står på kartonen, som er det eneste, køberen ser ved købet, og endvidere på flasken, idet kartonen oftest er bortkastet, når varen skal bruges.

ad stk. 2. Tilsvarende bestemmelser indeholdes i den nugældende lovs § 9, stk. 2 og 3, jfr. § 12, stk. 5.

Til § 9.

Bestemmelserne er en udbygning af bestemmelserne i den nugældende lovs § 6, stk. 2, jfr. § 11, stk. 2, der foreskriver, at ved salg af uemballerede varer skal de krævede oplysninger anføres på slutseddel og på regning, og at slutseddel *skal* anvendes. At oplysningerne står på regningen er uden større betydning for forbrugeren, da regningen ofte først vil fremkomme, efter at varen er leveret og brugt. At der skal anvendes slutseddel forsynet med de krævede oplysninger er derimod rimeligt og vigtigt. Bestemmelsen vedrørende uemballerede varer har hidtil kun haft betydning ved salg af kalk, hvor det solgte parti ofte leveres ad flere gange, og det vil være rimeligt, at hver enkelt levering som foreslået skal ledsages af en følgeseddel, hvorpå delleveringens vægt er anført. Den foreslåede bestemmelse omfatter alle de i loven omhandlede varer.

Det foreslås endvidere, at de krævede oplysninger med den angivne undtagelse skal være *påtrykt* slutsedlen, respektive følgesedlen. Efter den nugældende lov kræves dette ikke, og ved handel med kalk, der ofte sker gennem agenter, er det meget almindeligt, at agenten hos køberen påfører det garanterede indhold af kulsur kalk med blyant. Tilsynet med overholdelse af lovens bestemmelser har i sådanne tilfælde ingen mulighed for at kontrollere, om der ikke på en slutseddel anføres et højere indhold, end varen faktisk har.

Til § 10.

ad stk. 1. I henhold til den nugældende lovs § 6, stk. 3, og § 11, stk. 3, har den, der sælger til forbruger, altid ansvaret for rigtigheden af de givne oplysninger. Disse bestemmelser skyldes, at man har anset det for urimeligt at pålægge producenten eller importøren ansvaret for en forringelse af varen, der skyldes dårlig opbevaring eller behandling hos forhandleren.

ad stk. 2. Ud fra tilsvarende hensyn som anført ad stk. 1 foreslås det, at den, der hæfter for rigtigheden af de givne oplysninger, også hæfter for, at varen er af normal beskaffenhed, d. v. s. har den beskaffenhed, som en erfaren køber med rette kan forvente.

Det forekommer ikke helt sjældent, at der udbydes gødninger, som har været i havarerede skibe. Sådanne gødninger kan være særdeles anvendelige, men er f. eks. ikke af normal strøbarhed. Ved salg af sådanne varer skal sælgeren efter forslaget, såfremt han ikke vil hæfte for varen, over for køberen udtrykkeligt anføre, hvad der er i vejen med varen. Der foreslås dog en indskrænkning i retten til at tage forbehold, nemlig i de tilfælde, hvor der er fastsat normer for varens beskaffenhed. Der tænkes særligt på, at fastsættes der normer for de forskellige kalksorters finhedsgrad, skal sælgeren ikke gennem et forbehold kunne unddrage sig disse bestemmelser og udbyde en grovere vare, end normerne tillader.

ad stk. 3. Den tilsvarende bestemmelse i den nugældende lovs § 6, stk. 3, anvender udtrykket „plantegifte“. Det anses imidlertid for rigtigere at anvende udtrykkene „stoffer, der kan virke som plantegifte“, da stoffer, der i små mængder er næringsstoffer, i større mængder kan virke som gifte. Et eksempel herpå er boraks.

Når det er foreslået, at landbrugsministeren for hver enkelt af loven omfattet vare fastsætter et højeste indhold for hvert enkelt stof, der kan virke giftigt, hænger dette sammen med vanskeligheden med at angive generelle maksima. Man vil således kunne tolerere et indhold på 3 pct. boraks i en højprocentig gødning, af hvilken ingen vil finde på at bruge mere end 300 kg/ha, medens man næppe vil kunne tolerere 2 pct. boraks i en gødning, der kan tænkes tilført i en mængde af 1 000 kg/ha.

Til § 11.

ad stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 9, stk. 1, jfr. § 12, stk. 5, i den nugældende lov.

ad stk. 2. Bestemmelsen, der er ny, vil gøre det muligt på forhånd at kontrollere, om slutsedler og følgesedler er i overensstemmelse med lovens krav.